

ПРИМЉЕНО: 05 JUL 2024			
Орг. јед.	Број	Приног	Вредност
02	681/10	—	—

Изборном већу

Правног факултета Универзитета у Београду

На основу одлуке Изборног већа Правног факултета Универзитета у Београду од 20. маја 2024. године образована је Комисија за писање реферата о пријављеним кандидатима за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту сарадника у звању асистент на Катедри за Грађанско право на Правном факултету, за Грађанскоправну ужу научну област – предмет Грађанско право - општи део и Стварно право, на одређено време од три године, за два извршиоца, у саставу др Милош Живковић, редовни професор Правног факултета у Београду и председник комисије, др Раденка Цветић, редовни професор Правног факултета у Новом Саду и др Ненад Тешић, ванредни професор Правног факултета у Београду.

Након што је прегледала пријаве свих кандидата и приложену документацију Комисија Изборном већу подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

I.

На Конкурс објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 47 од 24. маја 2024. године, публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ бр. 1094 од 29. маја 2024. године, као и на интернет страници Правног факултета у року се пријавило 2 (два) кандидата: Дарко Стевановић и Јелисавета Бољановић.

II. Основни подаци о кандидатима

Дарко Стевановић је рођен 1. септембра 1998. године у Петровцу на Млави. Основну школу „Бата Булић“ у Петровцу на Млави, завршио је 2013. године као одличан ученик. Средњу школу „Младост“, такође у Петровцу на Млави, завршио је као носилац дипломе „Вук Караџић“. На Правном факултету Универзитета у Београду дипломирао је 11. јуна 2021. године са просечном оценом 10,00 као студент генерације. Добитник је награде фондације „Професор др Мирко Васиљевић“ за постигнуте успехе током академског образовања. У септембру 2022. године, додељена му је Повеља Београдског Универзитета за

најбољег студента. Мастер академске студије на Правном факултету Универзитета у Београду на Грађанскоправном модулу, Имовинско-правни под-модул I је завршио са просечном оценом 10, одбранивши мастер рад под називом „Ванкњижна својина“. Докторске академске студије уписао је у новембру 2022. године на Правном факултету Универзитета у Београду на Грађанскоправној ужој научној области I и положио оба дела усменог докторског испита са оценом 10. Тренутно је студент друге године докторских академских студија. Током школске 2021/2022. и 2022./2023. године био је ангажован у својству сарадника ван радног односа (*демонстратор*) на наставном предмету *Грађанско право - општи део и Стварно право*. Од октобра 2023. године налази се у радном односу у звању - сарадник у настави на истом предмету. Педагошки рад руководиоца вежби путем анонимних студентских анкета оцењен је: за академску 2021/2022. годину с просечном оценом: 4.80 (од 5.00); за академску 2022/2023. годину с просечном оценом: 4.89 (од 5.00) – 129 студената је учествовало у вредновању; за академску 2023/2024. годину с просечном оценом: 4.83 (од 5.00) – 153 студента је учествовало у вредновању. Обавезну праксу током основних академских студија обавио је у Трећем основном суду у Београду, а три месеца је волонтирао у Народној банци Србије (Сектор принудне наплате). Говори, чита и пише енглески језик. Користи литературу на француском језику, а од краја 2023. године активан полазник курса (трећи ниво) из немачког језика.

Јелисавета Бољановић је рођена 6. новембра 1996. године у Београду. Правни факултет је уписала школске 2015/2016. године, а дипломирала је дана 21. јуна 2019. године са просечном оценом 9,57. Мастер академске студије – Пословноправни модул – Међународно пословно право завршила је 13. маја 2021. године са просечном оценом 9,75. Кандидаткиња је уз пријаву приложила и диплому о завршеним мастер студијама на Columbia University у Њујорку са просечном оценом 3,57/4,00 (школска 2021/2022. година). Добитник је похвале за изванредан академски успех остварен током мастер студија на Columbia University Law School – Harlan Fiske Stone Scholar. У периоду од септембра 2020. до марта 2021. године била је практикант у Популационом фонду Уједињених нација; од октобра 2020. до фебруара 2021. године била је демонстратор на предмету Грађанско право – општи део и Стварно право, а од јула 2019. до децембра 2019. године била је практикант у правној служби United Group. Од октобра 2022. године (школске 2022/2023. и 2023/2024.) ради као сарадник у настави на предмету Грађанско право – општи део и Стварно право, на којем руководи вежбама. Обе школске године сарађивала је и на предмету Номотехника и писање правних аката приватног права. Студент је друге године докторских академских студија на Правном факултету Универзитета у Београду, Грађанскоправна ужа научна област

I. Све испите на докторским студијама положила је са оценом 10. Педагошки рад руководиоца вежби путем анонимних студентских анкета оцењен је: за академску 2021/2022. годину с просечном оценом: за академску 2022/2023. годину с просечном оценом: 4.89 (од 5.00) – 120 студената је учествовало у вредновању; за академску 2023/2024. годину с просечном оценом: 4.67 (од 5.00) – 134 студента је учествовало у вредновању. Колегиница Бољановић наводи да поседује знање енглеског језика – ниво C2, француског језика – ниво A2 и немачког језика – ниво A1.

III. Научни и истраживачки рад

1. Кандидат **Дарко Стефановић** је учествовао на следећим научним скуповима, стручним конференцијама и другим релевантним догађајима:

- „XXXII Сусрети правника у привреди - Пословно право и изазови одрживог пословања“, Златибор, мај 2024. године и представио коауторски рад (написан са колегиницом Јелисаветом Бољановић) на тему „Десетогодишњица увођења ефективног јавног бележничтва у Републици Србији – улога јавног бележника у стицању права на непокретности и идеја директног уписа“;

- Конференцији „Савремени проблеми правног система Србије“, Београд, април 2024. године и представио рад на тему „Заштита државине кроз самопомоћ - границе допуштености“;

- Учествовао је у организацији *Harmonius (Journal for Legal and Social Studies in South East Europe)* школе права на тему: „Пословни и правни изазови Отвореног Балкана“, Београд, новембар 2023. године;

- Као студент је похађао редовно студијске и стручне група из различитих предмета, намењене студентима с нарочитим интересовањем за одређене наставне области. Успешно је одбранио неколико семинарских радова. Између осталог, издваја се и учешће на Јесењем семинару, одржаном од 9. до 13. октобра 2017. године на Правном факултету Универзитета у Београду, са темом: „Улога државних, црквених и невладиних институција у процесу међурелигијског дијалога на Балкану“, учешће у “Школи еколошког права”, одржаној на Правном факултету Универзитета у Београду, у сарадњи са *Arhus centrom* и мисијом *OSCE*, (2018. година), као члан Правне клинике за еколошко право (*Jean Monnet Module*) током

школске 2020/2021. године. Током пандемије *covid19*, био је активни полазник: „The Council of Europe *HELP* course Combating Trafficking in Human Beings“ (од 21. априла до 1. јуна 2020. год.), те учесник у регионалном курсу: „The Council of Europe *HELP* course Refugee and Migrant Children“ (од 14. јуна до 31. јула 2021. год.), под менторством проф. др Иване Крстић. Редовни је посетилац трибина и обука/тренинга организованих на факултету, као и у оквиру делатности невладиних организација (Пројекат: „Повратак приватности: Борба против опсесије“; „Школа приватности“ у организацији *Partneri Srbija*; Стручно саветовање правника на тему: „Статусне промене банака и упис права на непокретностима“ у организацији Удружења банака Србије; „Мирење и арбитража у пракси“ у организацији Републичке агенције за мирно решавање радних спорова; *Healthpharm* 2024. форум) и слично. Успешно је окончао обуку: „Етика и интегритет“ Агенције за борбу против корупције (2022. година). Током јуна 2023. године успешно је завршио: „Spring school/Pilot Master Law and Gender“ на Правном факултету Универзитета у Београду.

2. Кандидаткиња **Јелисавета Бољановић** је учествовала на следећим научним скуповима, стручним конференцијама и другим релевантним догађајима:

- XXXII Сусрет правника у привреди, *Пословно право и изазови одрживог пословања*, Златибор, 27 - 29. мај 2024. године, на коме је излагала коауторски рад (коаутор Дарко Стевановић) на тему „Десетогодишњица увођења ефективног јавног бележничтва у Републици Србији – улога јавног бележника у стицању права на непокретности и идеја директног уписа“;
- Конференција *Protection against Discrimination in Bulgaria, in Europe and in the World*, Bulgaria, Sofia, New Bulgarian University, 19 – 20. април 2024. године, на којој је излагала коауторски рад (коаутори проф. др Ненад Тешић и Љубиша Вулић) на тему „Комерцијализација људског тела: потрага за правдом“;
- 36. Сусрети Копаоничке школе природног права – *Слободан Перовић – Међународни правни односи и правда*, Копаоник, 13 – 17. децембар 2023. године, излагање коауторског рада (коаутор Љ. Вулић) на тему „Комерцијализација људског тела: потрага за правдом“;
- XVIII Хармониус школа права: Пословни и правни изазови Отвореног Балкана, Београд, 24. новембар 2023. године, излагање на тему „Незаконито прибављени и поверљиви докази у арбитражном поступку“.

IV. Објављени радови

1. Кандидат **Дарко Стевановић** је објавио 4 рада:

- „Предаја као начин преноса државине на покретним стварима“ (31 страна), тренутно је у поступку рецензије, а послат је уредницима са циљем објаве у часопису *Civitas*, март 2024.

Како се аутор у раду бави питањем предаје као начином преноса државине, то у уводном делу, најпре, излаже владајуће теоријске ставове о појму државине и њеним функцијама – аквизитивној, публицитетној и континуитетној. Аутор посебну пажњу посвећује субјективној и објективној концепцији државине, анализирајући у том смислу и решења француског, аустријског, српског, немачког и швајцарског грађанског законика, наводећи, напослетку, која концепција је прихваћена у позитивном праву Хрватске, Црне Горе, Словеније и Србије. Прелазећи затим на појам предаје ствари, те наглашавајући да би о предаји убудуће ваљало говорити као о сагласности воља обе уговорне стране, аутор се, између осталог, бави и питањем да ли је државина стечена и онда када изостане акт вољне предаје? Даље у раду, аутор систематично и детаљно пише о свим видовима фиктивне предаје, изражавајући ипак бојазан да она често не доприноси правној сигурности, јер да би била остварена и њена публицитетна функција, трећа лица морају знати да је до фиктивне предаје дошло. Последњи део рада аутор посвећује дејству предаје покретних ствари.

- „Заштита државине кроз самопомоћ - границе допуштености“, *Право и привреда*, 1/2024, 123-146;

У саму тему рада аутор нас уводи реченицом да „и поред чињенице да државина није право, постоји право на заштиту државине“. Очигледно је да је инспирацију за писање рада аутор нашао у нејединствености судске праксе у погледу оцене испуњености услова за допуштеност у коришћењу самопомоћи. Посебну пажњу аутор посвећује питању да ли се самопомоћ може вршити превентивно и где су њене границе. О самопомоћи аутор сликовито пише као о „једној природној људској реакцији...друштвено прихватљивој“ чије се постојање оправдава „крајње практичним разлозима растерећења судова“, те трендом „смањења вођења посесорних поступака...“.

- „Десетогодишњица ефективног увођења јавногбележничтва у Републици Србији - Улога јавног бележника у стицању права на непокретностима и идеја директног уписа“, Зборник радова са XXXII Сусрета правника у привреди Републике Србије, 2024, 158-184. Коауторски рад са колегиницом Јелисаветом Бољановић.

Након што су уводни део рада посветили увођењу нотаријата у нашој земљи, аутори представљају читаоцима кључна питања којима ће се бавити у раду. Шире посматрано, реч је о надлежностима нотара у области промета непокретности. Ипак, у главном делу рада аутори отварају два питања: прво, оправданост идеје директног уписа у катастар непокретности који би био у надлежности јавних бележника и друго, питање уписа „претпостављеног власника“. Када је реч о директном упису, аутори поздрављају увођење ове могућности за коју оправдање виде, пре свега, у 400.000 нерешених предмета у катастру.

- „Ванкњижна својина“, *Harmonius (Journal for Legal and Social Studies in South East Europe)*, 2022, 382-411;

Аутор најпре покушава да на систематичан начин издвоји услове неопходне за постојање ванкњижне својине, те на тај начин и дефинише овај институт који је створила, пре свега, судска пракса. Он то чини управо узимајући у обзир ставове судске праксе. Тако аутор долази до закључка да би у случају ванкњижне својине стечене по основу правног посла требало захтевати осим пуноважности поменутог посла, још и исплату цене ствари и предају ствари у државину, док је, по мишљењу аутора, услов савесности непотребан. У другом делу рада, аутор покушава да одговори на питање у којим је то све ситуацијама могуће говорити о ванкњижној својини полазећи од законских одредби, објективних околности и фактичких ситуација. На тај начин аутор закључује да се о ванкњижној својини може говорити у случајевима у којима би упис у катастар непокретности имао искључиво декларативан карактер, затим у случајевима када из одређеног разлога није могуће уписати објекат у катастар непокретности, а својина је већ раније стечена, као и у случајевима када би суд признао постојање ванкњижне својине стечене искључиво на основу уговора, а што уједно представља девијацију од правила о стицању својине на основу уговора с претходним власником.

2. Кандидаткиња Јелисавета Бољановић је објавила 4 рада:

- „Десетогодишњица увођења ефективног јавног бележництва у Републици Србији – улога јавног бележника у стицању права на непокретности и идеја директног уписа“, Зборник радова са XXXII Сусрета правника у привреди Републике Србије, 2024, 158-184. коауторски са Дарком Стевановићем.

Овај рад представљен је горе у делу овог Извештаја који се односи на кандидата Дарка Стевановића, који је ко-аутор.

- „Престанак хипотеке услед експропријације“, студентски рад објављен у часопису *Право и привреда* бр. 61-4/2023, 1079-1097;

У овом раду кандидаткиња анализира начин на који се у нашем праву уређује питање престанка хипотеке услед експропријације. Кандидаткиња најпре даје кратак преглед појма, настанка и престанка хипотеке, а потом уопштено представља престанак хипотеке услед постојања општег интереса. У вези с тим, скреће се пажња да Закон о хипотеци предвиђа само експропријацију као општи интерес, иако постоје и други општи интереси који могу довести до исте последице, као што је, примера ради, реституција. Пажња се даље у раду посвећује експропријацији као начину престанка хипотеке, због чега се ауторка осврће најпре на сам појам експропријације, а потом указује на начин на који је престанак хипотеке услед експропријације уређен у Закону о експропријацији. Ту се скреће пажња на разлике у уређивању те материје у односу на Закон о хипотеци, те на пропусте у уређењу када је реч о Закону о експропријацији, нарочито у односу на питање да хипотека остаје на предмету који је одређен као накнада за експропријацију, у складу с правилима о реалној суброгацији. Посебна пажња се посвећује анализи одредбе Закона о експропријацији да се, у случају експропријације, хипотека може успоставити не само на непокретности која је дата у замену за експроприсану непокретности већ и на другој личној имовини одговарајуће вредности. Ауторка сматра да се тиме даје право повериоцу да изабере другу непокретно из личне имовине дужника, што критикује. Коначно, указује се да законодавац не регулише изричито шта се дешава с хипотеком уколико дође до делимичне експропријације. Ауторка сматра да хипотека остаје на преосталом делу непокретности, а уколико она није довољна да се обезбеди потраживање, да би требало аналогно дозволити успостављање хипотеке на заменској непокретности односно накнади за експропријацију.

- „Комерцијализација људског тела: потрага за правдом“, *Зборник радова са 36. сусрета Копачичке школе природног права – Слободан Перовић*, Том IV, 2023, 115-132;

У овом раду се аутори баве питањем проблема адекватног међународноправног уређења комерцијализације људског тела и људских ћелија, односно недостатка јасног правног оквира. У раду се најпре даје приказ појма и међународноправних извора који се у одређеној мери дотичу питања комерцијализације делова људског тела, где се истиче да је њихов највећи недостатак то што ти извори нису ратификовани од стране свих земаља. Потом се излаже да постоје различити приступи комерцијализацији, од којих се аутори залажу за онај који дозвољава ограничено прихватање комерцијализације као нужности. пажња се даље преусмерава на анализу права својине на људском телу, где се поставља питање може ли постојати право својине на људском телу, који су аргументи *pro et contra* права својине, те коме се признаје право својине на људском телу (односно његовом делу). Коначно, у раду аутори указују и на етичке изазове комерцијализације, те на важност постојања информисаног пристанка у случајевима комерцијализације.

- „Незаконито прибављени и поверљиви докази у арбитражи“, *Harmonius* 2023, 35-54.

У раду се кандидаткиња бави питањем како се арбитражни трибунал треба поставити када се утврди да су докази на незаконит начин доспели до стране која их користи. У вези с тим најпре се даје објашњење шта се сматра илегалним доказом, потом која су општа начела на која се одлањају арбитражи приликом одлучивања о прихватању нелегално прибављених и поверљивих доказа, а затим и када се може дозволити коришћење таквих доказа у арбитражном поступку, где је дат приказ најинтересантнијих случајева из праксе у којима су коришћени подаци и документа са сајта Викиликс. Када је реч о нелегално прибављеним документима која уједно садрже поверљиве податке, сматра се да треба да постоји виши ниво заштите, те је дат приказ случајева у којима је арбитражни суд одлучивао о томе да ли такве доказе треба прихватити. На крају рада пажња се посвећује разликовању нелегално прибављених доказа који у себи садрже поверљиве информације од оних који их не садрже.

V. Мишљење и предлог Комисије

Комисија са задовољством констатује да су се на расписани конкурс јавила 2 (два) изванредна кандидата. Комисија примећује да оба кандидата испуњавају све законске и статутарне услове за избор у звање асистента. Имајући у виду да је конкурс расписан за пријем два асистента, те да у том погледу није потребно рангирати кандидате, Комисија је одлучила да своје мишљење представи за сваког кандидата понаособ (без директног поређења). Ово тим пре што обоје кандидата већ неколико година, у различитим звањима, учествују у извођењу наставе и другим активностима на Факултету. Најпослед, редослед представљања одређен је редоследом подношења пријава на конкурс.

Кандидат **Дарко Стевановић** је у претходном периоду наставио да се развија у наставном и научном погледу, оправдавајући висока очекивања која су пред њега постављена чињеницом да је био студент генерације на Факултету и Универзитету. После брилијантно окончаних основних и мастер студија, кандидат Стевановић је наставио да показује изузетне резултате и на докторским студијама, на којима је протекле године положио све испите с највишом оценом. Колега Стевановић је, заправо, све испите које је досад имао током свих својих правних студија положио с највишом оценом (!), чиме је показао да је у том погледу најбољи могући кандидат за место асистента. Оно што додатно охрабрује је (очекивано) сазревање у научном раду колеге Стевановића, које се огледа у његовим скорије објављеним научним радовима. Пред њим је, у научном смислу, рад на докторској дисертацији, чијим би успешним завршетком колега Стевановић окончао фазу свог формалног образовања и стекао све потребне алате за будући успешан научни рад. Напредак у квалитету његових радова уверава Комисију да ће и рад на докторској дисертацији бити успешан. Што се наставног рада тиче, кандидат Стевановић је један од омиљених асистената с беспрекорном репутацијом руководиоца вежби који је способен да комплексне проблеме грађанског и стварног права приближи и објасни студентима на занимљив начин, о чему јасно сведоче студентске евалуације његовог наставног рада. Оно што Комисија жели посебно да истакне (а тиче се оба кандидата), јесте изражен осећај за интересе Факултета као колективитета. Овде се пре свега мисли на помоћ у извођењу испита, како на предмету на који је биран тако и на другим предметима кад за то постоји потреба, као и помоћ колегиницама и колегама у извођењу других факултетских активности. Комисија поздравља овакав став кандидата и даје му подстрек да на исти начин настави и у звању асистента.

Кандидаткиња Јелисавета Бољановић, иако није положила све испите током правних студија са највишом оценом, по суду Комисије такође показује сазревање и развој, како у свом формалном правничком образовању (на докторским студијама добила је само највише оцене, положивши све испите), тако и у научном и наставном раду. Кад је о научном раду реч, из објављених радова Комисија закључује не само да је њихов ниво (очекивано) порастао, већ да се интересовање кандидаткиње „сужава“ с области које су је занимале као мастер студента на област за коју је бирана. По мишљењу Комисије, најбоље особине кандидаткиње Бољановић су темељност и поузданост у раду (наставном и научном), па она пружа наду да ће Факултет, ако се тако настави, у њој имати поузданог сарадника који ће се старати о томе да се све наставне активности предвиђене наставним планом уредно одвијају. Пред њом је припрема докторске дисертације из области која је тренутно изузетно популарна, не само у науци већ и у правном животу и пракси (реч је о експропријацији). Ако успешно оконча рад на својој дисертацији, кандидаткиња Бољановић ће свакако допринети и научној препознатљивости Факултета у широј стручној и општој јавности. Што се наставног рада тиче, у раду са студентима и кандидаткиња Бољановић је добила одличне евалуације и један је од омиљених асистената. Осим тога, као што је поменуто, и кандидаткиња Бољановић беспоговорно помаже колегиницама и колегама са Факултета у разним додатним активностима (помоћ у извођењу испита се подразумева), попут помоћи раду секретара научних часописа и сл. Све то, по мишљењу Комисије, сведочи о томе да се ради о изванредном кандидату за место асистента.

Поред свега напред реченог, Комисија има потребу да истакне још једну околност која се односи на оба кандидата. По мишљењу Комисије, Дарко Стевановић и Јелисавета Бољановић су изузетно поуздани, пристојни и васпитани млади људи, што се на жалост не може рећи за све припаднике њихових генерација, чак ни оне који су завршили факултет. Њихово опхођење и уважавање према старијим колегама (и то не само са „свог“ предмета), отворен и сараднички однос са академским „вршњацима“ и међусобно уважавање и колегијалност, по ставу Комисије, по свему су узорни и могу да послуже за углед.

На основу напред изнетог, Комисија има задовољство да Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду једногласно учини следећи

ПРЕДЛОГ

да кандидате Дарка Стевановића и Јелисавету Бољановић изабере у звање асистента за Грађанскоправну ужу научну област – предмет Грађанско право – општи део и Стварно право, на одређено време од три године.

У Београду, 8. јула 2024. године.

проф. др Милош Живковић
(председник комисије)

проф. др Раденка Цветић

проф. др Ненад Тешић

